

Streszczenie pracy doktorskiej

Celem pracy była ocena siły wpływu genotypu, środowiska i agrotechniki, a także ich interakcji na plon i jakość ziarna pszenicy jarej oraz wybór odmian pszenicy jarej o szerokiej adaptacji do środowiska pod względem plonu ziarna i zawartości białka w ziarnie. Serię doświadczeń przeprowadzono w ramach Porejstrowego Doświadczalnictwa Odmianowego (PDO) we współpracy z Centralnym Ośrodkiem Badania Odmian Roślin Uprawnych (COBORU). Badania 15 odmian pszenicy jarej zostały wykonane w latach 2013 i 2014, na 2 poziomach agrotechniki, w 7 lokalizacjach. Oznaczono plon ziarna i jego składowe, a także zawartość białka, zawartość skrobi, wydajność glutenu mokrego, wskaźnik sedymentacji Zeleny'ego, liczbę opadania Hagberga i gęstość ziarna w stanie zsylnym. Spośród badanych czynników, stwierdzono największy wpływ środowiska na plon ziarna. Lokalizacja doświadczeń, lata badań i ich współdziałanie wyjaśniały 80% całkowitej zmienności plonu. Cechy jakości ziarna podlegały również istotnemu wpływowi genotypu, środowiska, agrotechniki i ich interakcji. Cechą w największym stopniu kontrolowaną przez środowisko była gęstość ziarna w stanie zsylnym, przez genotyp wskaźnik sedymentacji Zeleny'ego, a przez technologię uprawy oraz współdziałanie YxLxM zawartość białka oraz liczba opadania Hagberga. Odmiana Arabella odznaczała się wysokim stopniem szerokiej adaptacji do środowiska pod względem plonu ziarna, a odmiana Bombona pod względem zawartości białka w ziarnie.